

TORNAI JÓZSEF

Együtt halni meg?

*Együtt halni meg?
De hát együtt halunk meg, mindegy,
hány nomád vagy egyházi év
választ el egymástól! Csak mondd
ki, hogy elmész, és nem találkozhatunk
többé e hús-köpenyben.*

*Én hálásan vagyok e tékozlás
lovasa. Te nem? Nem érzed elégnak
a végzet vagy a véletlen kirajzolódását
szobád falára? Én állandóan
festegetem a pillanatot, mikor
ugyanoda úszom, ahova te,
vizekkel-békálkodó barátom.*

*Nincs más kiváltságunk. De ez nagy
ünnepély: az egész kozmosz benne
táncol, olyan végeérhetetlen lakodalmi
csárdást, amelyet semmilyen hétköznapi
nem ehet meg. Örökké leszünk?
Nem, nem! Csak a szeretet hullámzik*

*partról partra, mert a neutroncsillagok
gondoskodnak róla, hogy Ariadné
fonala ne szakadjon el abban a
labirintusban, hol a neandervölgyi
ember és a homo sapiens fölemelte*

*csúcstechnikával kifaragott bunkóját
a semmi ellen. Látható, hogy az űr
hátrál meg előlünk, és meghalni,
elbúcsúzni innen annyi, mint a tűz
pattogása a lét festett bölénybőr sátra alatt.*

A boldog féreg

*A tűz mellett ülnék,
mint őselődeink,
a tűz mellett, mikor jön
a farkas, a barlangi medve, az óriás oroszlán,*

*és félek és fogom a lángban
edzett dárdám:
nem engedem, hogy
darabokra hasogassanak,*

*bár tetszik a vadságuk:
a szívük az enyém
harmincezer éve,
és győz.*

*A tűz mellett ülnék
és énekelnék, hogy asszonyom
megfogadjon, mikor
leguggol elé, vérmes démon,*

*kinek nem árt
a villámcsapás sem,
csak a melle szökken
nagyobb, és fönt, fönt
csillag táncoltatja fényét,*

*mert boldog féreg vagyok
néha, kit eltapsnak
a hegyek. Szegény hegyek! Milyen kicsik
reggel, ahogy fölkel a Nap, az én ivadékomb.*

Idegen szavak

*Nagyon diszkrétek. Semmi expresszivitás.
Úgy szeretnek, ahogy a halak:
némán szolidárisak. Ha mégis
dorombolva ülnek ölünkbe,
tudjuk, ez vegetatív kényszerük,
nekik is szükségük van
a közvetlen érintésre.
Aludni ott, ahol egészen más
világ lélegzik. De láthatnak-e
bennünk olyan különlegest és rokonit,
amilyet mi bennük? Kétféle érző lény
(sentient being), csak hát az egyik sose
beszélhet. Mi meg hiába
tudnánk dorombolni, törleszkedni:
életfogytiglan a szó
transzcendenciájába kötve.*